

פרשת פקודי – שבת קודש

(כח) וַיִּשָּׂם אֶת־מִסַּךְ הַפֶּתַח כח וְשׁוּי יֵת פָּרְסָא לַמִּשְׁכָּן: דְּתַרְעָא, לְמִשְׁכָּנָא.

(כט) וְאֵת מִזְבַּח הָעֹלָה שָׂם כט וְיֵת, מִדְּבָחָא דְעֻלְתָּא, שׁוּי, בְּתַרְע מִשְׁכָּנָא מִשְׁכָּן זְמָנָא; וְאִסִּיק עֲלוּהִי, יֵת עֻלְתָּא וְיֵת מִנְחָתָא כָּמָא דְּפָקִיד יִי, יֵת מֹשֶׁה.

רס"א וַיַּעַל עָלָיו וְגו': אף ביום השמיני למלואים שהיו יום הקמת המשכן שמש משה והקריב קרבנות צבור חוץ מאותן שנצטווה אהרן בו ביום שנאמר קרב אל המזבח וְגו': את העולה: עולת התמיד: ואת המנחה: מנחת נסכים של תמיד כמו שנאמר ועשרון סלת כלול בשמן וְגו':

(ל) וַיִּשָּׂם אֶת־הַכִּיֹּר בֵּין־אֹהֶל ל וְשׁוּי, יֵת כִּיּוֹרָא, בֵּין מִשְׁכָּן זְמָנָא, וּבֵין מִדְּבָחָא; וַיֵּהָב תִּמָּן מִיָּא, לְקֹדֶשׁ.

(לא) וַרְחֲצוּ מִמֶּנּוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: לא וּמִקְדָּשִׁין מִנִּיה, מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּבָנָהִי, יֵת יְדִיהוֹן, וְיֵת רַגְלִיהוֹן.

רס"א וַרְחֲצוּ מִמֶּנּוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּבָנָיו: יום שמיני למלואים הושוו כלם לכהונה ותרגומו ומקדשין מניה. בו ביום קדש משה עמם:

(לב) בְּבֹאֹם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לב בְּמִיעֲלֵהוֹן לַמִּשְׁכָּן זְמָנָא, וּבְמִקְרָבֵהוֹן לַמִּדְּבָחָא מִקְדָּשִׁין: כָּמָא דְּפָקִיד יִי, יֵת מֹשֶׁה.

רס"א וּבְקִרְבָּתָם: כמו ובקרבתם. כשיקריבו:

(לג) וַיִּקֶּם אֶת־הַחֹצֵר סָבִיב לג וְאַקִּים יֵת דִּרְתָּא, סָחוּר סָחוּר לַמִּשְׁכָּנָא וְלַמִּדְּבָחָא, וַיֵּהָב, יֵת פָּרְסָא דְּתַרְע דִּרְתָּא; וְשִׁיצִי מֹשֶׁה, יֵת עֲבִידְתָּא.

(לד) וַיִּכֶּם הָעֵנָן אֶת־אֹהֶל לד וְחָפָא עֲנָנָא, יֵת מִשְׁכָּן זְמָנָא; וַיִּקְרָא דִּיִּי, אֶתְמַלִּי יֵת מִשְׁכָּנָא.

(לה) וְלֹא־יָכֹל מֹשֶׁה לָּבֹא לה וְלֹא יָכִיל מֹשֶׁה, לְמִיעַל לַמִּשְׁכָּן זְמָנָא אָרִי שָׂרָא עֲלוּהִי, עֲנָנָא; וַיִּקְרָא דִּיִּי, אֶתְמַלִּי יֵת מִשְׁכָּנָא.

רס"א וְלֹא יָכֹל מֹשֶׁה לָּבֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד: וכתוב א' אומר ובבא משה אל אהל מועד בא הכתוב השלישי והכריע ביניהם כי שכן עליו הענן אמור מעתה כל זמן שהיה עליו הענן לא היה יכול לבוא נסתלק הענן נכנס ומדבר עמו:

(לו) וּבַהֲעֹלֹת הָעֵנָן מַעַל לו וּבְאַסְתַּלְקוֹת עֲנָנָא מַעֲלֹי מִשְׁכָּנָא, נָטְלִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּכָל, מִטְּלִיָּהוֹן.

(לז) וְאִם־לֹא יַעֲלֶה הָעֵנָן וְלֹא לז וְאִם לֹא מִסְתַּלֵּק, עֲנָנָא וְלֹא נָטְלִין, עַד יוֹם אֲסַתְּלָקוּתִיהָ.

(לח) כִּי־עָנָן יִהְיֶה עַל־הַמִּשְׁכָּן לח אָרִי עֲנָן יִקְרָא דִּיִּי עַל מִשְׁכָּנָא, בִּימָמָא, וְחִיּוֹ אִישְׁתָּא, הוּי בְּלִילִיָּא בִּיהָ לְעִינֵי כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּכָל מִטְּלִיָּהוֹן.

רס"א לְעִינֵי כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מסעיהם. בכל מסע שהיו נוסעים, היה הענן שוכן במקום אשר יחנו שם. מקום חנייתם אף הוא קרוי מסע, וכן וילך למסעיו (בראשית יג, ג.), וכן אלה מסעי (במדבר לג, א.), לפי שממקום החנייה חזרו ונסעו, לכך נקראו כולן מסעות: חסלת פרשת פקודי: